

[Valdemar Sørensen.]

den højtærede Justitsminister i vild Fægtning med den mest blankpolerede Stupiditet, man længe har været præsenteret for.

Men desuden har dette Spørgsmaal en lidt videre Rækkevidde. Det drejer sig i Virkeligheden ikke om, hvordan den højtærede Justitsminister opfatter det ærede Medlem Hr. Prieme. Saadan som Sagen har udviklet sig ved, at der ikke fra det ærede Medlems Partis Side har rejst sig nogen som helst Protest mod den Tale, det ærede Medlem har holdt, maa man gaa ud fra, at det ærede Parti lige fra Formanden og nedefter er enig med det ærede Medlem Hr. Prieme, og det udvider Spørgsmaalet paa en Maade, saa det kræver Svar et helt andet Sted end i Radioen.

Det er en almindelig anerkendt Ting, at naar en Mand med Forsæt slaar en Modstander under Bælttestedet, saa er han diskvalificeret i almindelig, hæderlig Sport, og jeg synes, man fra Demokratiets Side skulde erkende dette og betragte Tilfældet som afsluttet dermed og saa i øvrigt, hvor det kan lade sig gøre, blive ved paa den Linie, man er inde paa: sætte sine egne Mænd paa de Pladser, hvor den Slags Mænd, der udtaler sig som det ærede Medlem Hr. Prieme, ikke har noget at gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Mon ikke det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen forveksler Aarsag og Virkning? Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem nu slutter op blandt de ærede Medlemmer af dette høje Ting, tidligere væsentligst af Socialdemokratiet, som altid og til enhver Tid igennem en Menneskealder har forbeholdt sig Retten til at forhaane og tale ilde, nedsættende og nedværdigende om andre. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal føle sig ilde berørt over, at den Diskussion bliver ført videre. Den bliver nemlig ført videre, enten det bliver i Radioen, eller det bliver et andet Sted, og det tror jeg vil være gavnligt, for at vi kan faa lidt mere Renhed i den offentlige Debat i dette Land.

Duborg: Den højtærede Landbrugsminister har brugt eller rettere misbrugt nogle flere Aar gamle Udtalelser af mig om Værdien af Svinekort ved en vis Lejlighed. Jeg maa paa det bestemteste protestere imod dette Misbrug. Jeg har hverken ved denne Lejlighed eller senere foretaget nogen

Beregning over Svineproduktionens Værdi og Betydning for Landbrugets Økonomi. Mine Udtalelser dengang tog udelukkende Sigte paa, hvad Svinekortene i en vis given Situation var værd i Handelsværdi, men den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg, at der ingen Forbindelse er og ingen Forbindelse kan være mellem Handelsværdien af Svinekort og Værdien af selve Produktionen af Svin. Netop den sidste Tids kolossale Prisfald paa Svinekort maa dog selv for de mest ukyndige paa dette Omraade kunne vise, at der ikke kan være nogen Forbindelse mellem Svinekortenes Handelsværdi og Svineproduktionens Værdi. Vi har i den sidste Tid set det Særsyn, at Svinekortene er faldet i Værdi fra 80 Kr. til nogle faa Kroner, medens selve Produktionen i alt væsentligt er uforandret den samme. Andet Bevis skulde det ikke være fornødent at fremsætte.

Det er imidlertid forstaaeligt, at man, med disse Svingninger og under særlige Forhold med høje Priser paa Svinekort, uden for Landbrugets Kreds misforstaar hele dette Problem. Det skaber den Opfattelse, at der her er Tale om en Begunstigelse for Landbruget af ganske uforholdsmæssig Karakter. I Betragtning af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensens Udtalelser om Flæskeprisen og hans øvrige Udtalelser i Forbindelse hermed, tror jeg, det kan være nyttigt ganske kort at gøre Rede for dette særlige Forhold. Det er nemlig ikke saa kunstigt, som det kan se ud.

Forholdet er simpelt hen dette, at naar der produceres flere Svin, end der udstedes Svinekort, vil Værdien af Svinekort stige indtil Prisforskellen mellem Svin med og Svin uden Kort. Og omvendt — naar der produceres færre Svin, end der udstedes Kort, vil Prisen, saaledes som man ser det i disse Dage, gaa ned til et ubetydeligt Beløb, saa Kortene bliver næsten værdiløse. Jeg kan som Eksempel herpaa nævne den Tilstand, vi havde for nogle faa Uger siden. Da kostede et Svinekort 80 Kr., men den Mand, som købte et Svinekort og leverede en Gris med dette Kort, tabte ca. 60 Kr. paa denne Gris, fordi Fortjenesten ved Produktionen med den normale Betaling var ca. 20 Kr. Men det kan han lige saa godt gøre som undlade at gøre det, for hvis han leverer Grisen uden Kort, vilde han faa 80 Kr. mindre for den, end hvis han køber et Kort til den. Svinekortprisen bevæger sig altsaa, naar der er for mange Svin, lige i Nærheden af Forskellen mellem Prisen paa